

kakor v zadnjem tednu. V nepopisljivo vaše veselje in gotovo tudi Müllerju v veliko srčno radost vam s tem naznanimo, da smo vrgli eden vajin popravek v koš, enega pa smo poslali nekam drugam, pa ne Müllerju nazaj, čeprav je zapisal na njega prav otročje nedolžno: „Toti prepis popravka se mi mora poslati nazaj!“ Müller, dolgo ne bodeš čakal, da ga vidiš! Toda dovolj! Vsa čast vam napredni volilci! Bog daj, da bi še v drugih krajih kmetje vendarle enkrat stopili spodnještajerskemu klerikalnemu zmaju (lintferti) tako pošteno na rep, kakor v Črešnovcu. Živel Kresnik, živela črešnovska „Štajerčeva“ stranka!

Grozna nesreča na železnici. V noči 11. maja se je zgodila tik Maribora pri železniški hišici za čuvaja št. 430 grozna nesreča. Železniški čuvaj Karl Laboter je imel v tej noči službo na železnem tiru. Ko se je hotel ogniti vlaku, ki se je po tiru pripeljal, je padel in sicer tako nesrečno, da ga je dobila lokomotiva, ki se je pripeljala po drugem tiru. Kolesa lokomotive so mu obe nogi popolnoma odrezale. Nesrečneža so pripeljali takoj v mariborsko bolnišnico. Zdravniki imajo upanje, da bode ostal pri življenju.

Napredni kmetje! Volitve za okrajni zastop v Ptuj se bližajo! Kmetje pazite, da ga ne dobè zopet klerikalci v roke!

Celjska žaba. Klerikalno glasilo, ki nosi visokoleteče ime „Domovina“, prav za prav jo imenujejo kmetje „celjska žaba“, se je začela repenčiti nad „Štajercem“. Najbolj jo bodejo naša oznanila, naši inzerati. Žaba je lačna, Bog daj, da bi kmalu gladu prinehala! Vsak tisti pa, ki ve, da so naša oznanila jako koristna, bode še za naprej oznanjal v našem listu, in to še sedaj tem bolj, ker se potem mogoče žaba v Celju tako razjezi, da bode počila.

Premije so dobili. Od c. kr. okrajnega glavarstva v Ptuj so dobili Andreas Topolovec, v Gradišah Andreas Šmigoc v Trdobojcih in Seb. Emeršič v Škorišnjaku vsaki po 70 kron premije, ker so svoje po trsni uši uničene vinograde jako lepo zopet nasadili.

Celjski slovenski milijoner in slovensko ljudstvo. Komisija za preiskavanje živežev v Gradcu, je morala večim trgovcem na Spodnjem Štajerskem mnogo moke (mele) iz ajde odvzeti, ker je bila ta moka pomešana z drugimi snovi, toraj manj vredna, kakor čista moka iz ajde. Državno pravdnštvo je vzelo celo stvar v roke in sedaj se je dokazalo, da je gospod Peter Majdič v Celju, ki vedno kliče „svoji k svojim“, in ki ima veliki paromlin ter milijone denarja nakopičenega, pustil mešati v moko iz ajde moko iz riža (rajža). Zato je bil Majdič kaznovan. Plačati mora 200 kron globe. Pa kaj pomeni teh 200 kron? Ena kila moke iz ajde velja 18 krajcarjev, ena kila moke iz slabega riža, 9 krajcarjev. Pri enem vagonu je toraj „zaslužil“ slovenski milijoner 1400 kron. Samo v mesecu januarju je toraj spravil Majdič „čistega dobička“ 5000 kron. Tedaj pač lahko plača 200 kron. Svoji k svojim! Slovenski milijoner in slovensko ljudstvo, katero je to moko večidel kupovalo! Več pa ni treba! Kdor je pameten, naj sodi sam!

Našim naročnikom! Hvala za poslane denarje! Vse tiste pa, ki še nam imajo kaj poslati, še tem potom enkrat prosimo, naj ne odlagajo, ker bi radi naše račune za minulo leto sklenili. Prosimo brez zamere! Z Bogom!

Dopisi.

Sv. Jernej pri Konjicah. Imeli smo dolgi čas lepi mir in če je prišla med nas kaka mala razprtija, potem se je kmalu poravnala in dobro je bilo. Ali žalibog sedaj je vse drugače. Pred par leti je prišel k nam novi gospod nadučitelj. Mi smo se v začetku njegovega prihoda veselili, a kmalu smo sprevideli, da je bilo naše veselje prerano, ker se je ta gospod lotil takega podjetja, zavoljo katerega ga gotovo višja šolska oblast ni poslala k nam. Pod njegovim uplivom se je začelo ustanavljati pri nas, sevè na klerikalni podlagi, bralno društvo, katero nam povzročuje samo to edino veselje, da jako slabo napreduje. Saj pa tudi drugače ni mogoče! Pametni kmetje in pa tudi drugi stanovi nikakor nočejo brati teh klerikalnih lažnjivih časnikov, katere ima to društvo naročene, najrajši beremo „Štajerca“, čeprav nam je radi tega mnogo prestat. Tudi je govoril ta klerikalen nadučitelj v šoli proti našim otrokom že lansko leto: „Vsi tisti, ki „Štajerca“ berejo, so sami butelni!“ Gospod nadučitelj, kaj ne, samo vi ste grozno pametni? Sicer pa je to postopanje prvič nepostavno, drugič jako neolikano! Ali ni to nadalje prava hujskarija otrok proti starišem? Sicer pa vemo da je ta gospodek gotovo pri nas prvi, ki bere „Štajerca“ in sicer še celo zastonj, ker oskrbuje poštni nabiralnik in potem dobi naše „Štajerce“ prej v roke, kakor mi kmetje. Da, še celo naslovi na naših pismah in dopisnicah ga bodejo v oči. Nadučitelj namreč nosi take pisma in dopisnice, ki niso po njegovem mnenju dobro pisane, v šolo, piše iz njih na šolsko tablo in se z njih proti otrokom norčuje. Ali mu je to c. kr. poštno ravnateljstvo zaukazalo? Dalje je šinila temu gospodu misel v glavo, da bode to, kar ni z bralnim društvom dosegel, kaj lahko dosegel s pevskim društvom. In glej, posrečilo se mu je tako, da imamo sedaj dovolj razprtije, jeze in sovraštva med nami. To nam že dokazuje članek v njegovem tovarišu v „Laž Domu“ št. 9. Vsakdor lahko v tem članku spozna, kako se to društvo samo povzdiguje s svojim voditeljem vred. A vendar je upliv tega društva jako slab, posebno neugoden za našo mladino. To klerikalno pevsko društvo prireja pod svojim voditeljem, nadučiteljem Jožefom Čehom teatre, veselice. Pri teh veselicah se je mlatilo po nemškem poduku v kmečkih šolah po „Štajercu“ in po njegovih naročnikih, kar je že stara navada klerikalnih društev. Omeniti samo hočemo umnosti in imenitnosti, katere so se vršile pri veselici in v teatru, ki jih je priredilo to društvo na drugo predpustno nedeljo v gostilni g. Zapuška. V teatru je g. nadučitelj kazal svojo zdravniško umetnost, ko je izvlekel nekemu fantu nadležne mu živali iz trebuha. Teh ži-

vali ne bomo omenili, ker nas je sram. Gospod nadučitelj, mi častitamo k toliki učenosti! Na veselici je bilo 12 muzikantov, seveda kje se ženijo, tam ne smejo manjkati tudi muzikanti. G. nadučitelj je podučeval mladino in sicer še celo v večernem času, in kar je največ tako mladino, katera še je komaj zapustila šolo, kako se naj ženijo. Toraj veselica, na katerej se mlečnozobna mladina ženi pod nadučiteljevim vodstvom! Stariši, in to se uči naša mladina v krčmi! Duhovščina pridiguje, da ne smemo puščati naše mladine v krčmo, učitelj pa jo tako rekoč vabi tje! Dragi stariši, kam smo prišli, in kam še bomo prišli, ako se bode tako nadaljevalo. Povedati Vam tudi hočemo, kdo so bili gori omenjeni muzikanti in kake inštrumente so imeli. Nadučitelj je naročil papirnate inštrumente, a denar za nje se je med kmeti pobiral. V te inštrumente so pihale večidel same v „Fihposa“ z dušo in telesom zaljubljen — „device“, katerih glavno in najljubše delo je, po „Štajercu“ mlatiti, poštene ljudi ogovarjati in sramotiti. Kaj ne, to je primerno za kmečke dekleta? Najhujša je bila ena med njimi, katera hoče biti povsodi prva, katera se vedno baha s svojo čisto vestjo. Ta „Fihposova“ devica v pravem pomenu besede pa ima jako kosmato vest, zato pa še povrh najdaljši jezik, s katerim je napravila že mnogo sovraštva, jeze, kletvice itd. Kot krasen vzgled „Fihposove“ device se tiče v rodbinske razmere, med stariše in otroke in če ne more s svojim hudobnim jezikom ničesar napraviti, pa se poslužuje peresa in piše hinavske pisma. Sram te bodi ničvrednica! Sliši se govoriti, da namerava to društvo spodrinuti našega poštenega in natančnega mežnarja in organista, in na organistov stol postaviti družbinega voditelja. Mi pa mislimo, da se njim to ne bode tako lahko posrečilo. Imeli bi še dosti več povedati, pa za zdaj je dovolj! Ako pa ne bode mira, bomo pa še druge neprijetne zadeve razkrili. Tebe ljubi „Štajerc“ pa prosimo, sprejmi ta dopis v svoje predale in pomagaj nam pregnati temne oblake nemira, da bo nam zopet prisijalo zlato solnce ljubega in zaželenega mira.

Naprednjaki.

Sv. Peter pri Radgoni. Dragi „Štajerc“, tudi jaz ti bodem pisala par besedi in sicer ti hočem naznaniti, da se je pri nas nekaj čudnega zgodilo. Ko je delil naš kaplan listeke za velikonočno spoved, se je med drugim izrazil, da tista, katera „Štajerca“ bere, katekizma nič ne ve, ker „Štajerc“ je čez vero. No, ta pa je bila bosa, gospod kaplan! Tudi jaz sem brala, čeprav na tihoma, „Štajerca“ in prepričala se sem, da ima „Štajerc“ popolnoma prav. Ali ni morda res? „Štajerc“ posebno povdarja, da vsaka tista deklina ni nič vredna, katera voha okoli farovža. Jaz sem vidla pri nas mnogo novosti, ki so proti veri, a povzročil jih ni „Štajerc“, temveč nekdo drugi. Toda ne spodobi se, da bi to nadalje spravila v svet. Nektera dekleta so grozno zmerjala nemški jezik, sedaj pa se jim je pripetilo, da morajo služiti v Gradcu. Radovedna sem, ali jim tam sedaj samo slovenščina zadostuje? Da pa sejajo klerikalni

mariborski lističi samo sovraštvo, to že lahko s te dokažem, da je mariborska klerikalna cunja dal meni, dekletu, ki nisem ničesar zakrivila ime sicer grdo ime, katero sedaj moram večkrat slišati ko pridem k cerkvi. Tako dolgo me bod zmerjala ta klerikalna druhal, da bodem več šla v cerkev! Zdaj vidiš „Štajerc“ kdo je proti veri, kdo nas odpravlja od cerkve, ali „Fihpos“? In Bog je moja priča, da se jaz po polnoma po nedolžnem napadam od klerikalne strani „Fihpos“ pač laže in laže, obrekuje ljudi, daje jim imena, a tega pa ne pomisli ta grda cunja, da se s tem sovraštvo, jezo in žalost! To sem ti pisala dragi „Štajerc“, da bodeš vedel, da se je že tudi med nami dekletami začelo jasnit, da smo sprevidele kdo je proti veri, ti ali „Fihpos“. Tovaršice, le oklenite se naprednega gesla! Kake so „Fihposove“ device, to ste morda že ravno tako uvidele, kakor Vam udana — M. M. —“ (Opomba uredništva: „Fihpos, kaj porečeš k temu pismu? Čuj, čuj, tvoje farovške device niso device, pač pa — — — nek družega! No, pa nam povej sedaj, kdo je proti veri ti ali „Štajerc“?!!)

Hajdinska fara. Ali ste slišali Hajdinske klerikalce, kako obupno so zavpili v „Slov. Gospodarju“ z dne 30. aprila t. l. želeč naše stališče podkopati svoje pa utrditi. K sreči naštevajo tri poštene kmete vrh teh še vrlega župana iz Slovenje vasi, in zraven še občespoštovanega g. Maksa Straschill-a. Dalje morebiti ne znajo šteti ali pa so gluhi in slepi, ker ne vidijo in slišijo, kako priljubljen je pri nas „Štajerc“. Na njihove napade se niti ne oziramo; ti napadi se le iz samega sovraštva, samo zategadelj, ker dotični možje ne trobijo s takozvanimi, klerikalnimi listi. Ali je to kaj nepoštenega? „Štajerc“ ni naši sv. veri sovražen, ampak on je samo proti slabim duhovnikom proti katerim ni družega pripomočka, kakor brez usmiljenja razkriti ljudstvu njihovo, posebno mladini nevarno pohujšanje. Mi se ne bojimo „Gospodarjevih“ dopisnikov, magari če jih sto pride in še več, vse bomo nagnali z njihovim „Fihposom“ vred. Luč naprednjaštva mora priti med nas in ta luč naj svet med nami! Zdaj nekaj družega! Razmere so pri nas jako žalostne! Imamo kaplana, kateri bi nam bil moral prinesti ogenj ljubezni, toda zgodilo se je narobe. Po dolgem prenašanju nimamo druge pomoči, kakor da primemo za „štrigl“. Prosimo toraj „Štajerc“, da nam ga prihodnjič posodiš. Ta „štrigl“ pa mora biti oster, velik in močen, ker drugače nam ni pomagano. Blata je več kot dovolj! — (Opomba uredništva: Sledi več podpisov! Le tako naprej, „štrigl“ Vam je vsak čas na razpolago!)

Od Svetinj pri Ormožu. „1. Ni res, da sem jaz možem pri krščanskem nauku za vuzem rekel, da so najhujši ljudje na svetu. 2. Ni res, da sem bil jaz pred nekimi leti na gostovanju v Vogričovcih in tam govoril, da imam „samo enega farmana“; res pa je, da nisem bil nikdar v Vogričovcih na gostovanju. 3. Ni res, da bi jaz lepih večernic že parkrat v pretečenem letu ne služil; res pa je, da sem večernice

vsako n
dne 25
svetoval
smo ta
k temu
verjame
izsrkali

IZ
krajev
po napi
nekaj n
inžener
s pomo
podvrže
se ime
pokraj
išče tul
ni treh
odvrnit
stonj, l
nam sv
gnati
Lupša,
ustraše
vsi ma
vele „
tako r
ljudstv
neutru
najost
ljivcev
kožah
blatijo
enaki

(Opom
nima
opazu
daljno
ker r
pripra
sede

g. K
kraj
lišča
ki na
nadal
(tako
peseč
to h
da s
Vam
niste
kladn
mož,
vend
Jurij
toriš
„Po

vsako nedeljo in zapovedani praznik služil. Svetinje, dne 25. aprila 1903. Ivan Bohanec, kn. šk. duh. svetovalec, župnik“. (Opomba uredništva: Priobčili smo ta „popravek“ in radovedni smo, kaj nam bodejo k temu pisali zopet kmetje. Nikakor namreč ne verjamemo, da bi si bili kmetje omenjene trditve — izsrkali iz prstov.)

Iz Ormoža. Dragi čitatelji „Štajerca“! Iz mnogih krajev se izve, kako grozno udrihajo naši sovražniki po naprednjakih, zato pa naj tudi pride iz tega kraja nekaj na beli dan. Ni še ravno dolgo, odkar je prišel inženjer Lupša iz Koroškega v naše kraje, kjer hoče s pomočjo domače druhali „Fihposovcev“ in drugih podvržencev kaliti mir. Dokler ta „narodnjak“, kakor se imenuje, ni zahajal tako pogosto k nam v našo pokrajino, dotlej smo imeli vsaj mir — kaj le neki išče tukaj? Kaj ste le zgubili, gospod inženjer? Toda ni treba vprašati, saj vemo, da hočete vrle može odvrniti od našega „Štajerca“; toda vse Vam je zastonj, kajti mi smo že zdavnej spoznali luč, s katero nam sveti ta izvrsten list! In ker hoče ta list pregnati klerikalno temo, radi tega ga ne trpite! G. Lupša, to Vam pa povem, bojevali bomo se neustrašeno tudi proti Vam in Vašim pristašem, ki ste vsi malo prepozno vstali! Osrečite rajši tiste zaruja-vele „Fihposove“ device, katere Vas zmiraj in povsod tako milo pogledujejo ter ne kalite miru med našim ljudstvom, ki bo tudi brez Vaših nauk, katere tako neutrudno širite, vrlo napredovalo, sicer posežemo po najostrejšo krtačo! Kmetje, bratje, varujte se zape-lijcev, kateri se Vam kažejo kot volkovi v ovčjih kožah ter Vas s sladkimi govoricami omamljajo in blatijo vsakega poštenega in naprednega moža. Ti so enaki kači, katera je Evo zapeljala!

Prijatelj kmetov.

(Opomba uredništva: Čudno, čudno, da gospod inženjer nima srca za kmeta. Dragi prijatelj kmetov, le skrbno opazujte tega gospoda, pišite nam vsako njegovo daljno postopanje proti kmetu in proti našemu listu, ker najostrejša krtača je za njega pri nas že dolgo pripravljena. Da bi le hoteli kmetje Vaše zadnje be- sede uvaževati, potem bi bilo boljše.)

Od Sv. Jurija ob Ščavnici nam piše župnik č. g. Kunc na naš zadnjič priobčeni dopis iz tega kraja, da se je 8. julija 1902 vršila zavolj pokopa-lišča preiskava, da se je izvolil na to odbor 4 mož, ki naj išče prikladno zemljišče. Potem piše župnik nadalje: „Ni ga bilo dozda najti, če pa „Popotnik“ (tako se je podpisal naš dopisnik) za prodečno ali pesečno torišče ve, naj to naznani, jaz mu bom za to hvaležen!“ — Dobro, gospod župnik, veseli nas, da se tako vrlo brigade za Vaše farane, a vendar Vam moramo naznaniti naše pomisleke. Brezdvajmno niste zvolili v omenjeni odbor, ki bi naj iskal pri-kladno zemljišče za pokopališče — prehitrih čvetero mož, ker bode 8. julija uže leto minilo, a odbor še vendar ni ničesar našel! Da pa se v celi fari sv. Jurija ob Ščavnici ne bi našlo „prodečno ali pesečno torišče“, — tega ne verjamemo. Sicer pa Vam bode „Popotnik“, kot tujec, gotovo pomagal poiskati pri-

meren prostor, ker je ta „Popotnik“ jako ljubeznjiv mož. Bog pa vè, če ne bode potem izvoljeni „hitri“ odbor omenjenih 4 mož jezen na njega, ker bode s tem posegal naš „Popotnik“ v njegove pravice! Gospod župnik, ako ste za Vaše farane res kaj sto-rili, potem ste jako blag mož! Vsa čast Vam! Veseli nas tudi, da ste pisali nam Vaš odgovor, ne pa „Našemu Domu“. To je že nekaj! Ko bi se vsi gospodje ravnali po Vašem hvalevrednem geslu, potem bi „Fihpos“ kmalu umrl na sušici, katero nam tako iskreno želi. Hvala za odgovor gospod župnik!

Z Bogom!

Od Sv. Marjete pri Ptuj. Ljubi „Štajerc“ Zad-njič sem bil v Ptuj, ker sem imel nekaj opraviti. Po opravi se hočem malo okrepčati in zatoraj jo zasučem v neko krčmo. Ker rad prebiram časopise, vprašam krčmarja, ali ima „Štajerca“. On mi reče, da ne. „Škoda“, mu jaz velim in sežem po listu, ki je visel na klinu in imel velik napis „Domovina“. Prebiram in prebiram, pa glej, saj nima spaka ni-kakih novic! Sedaj pa najdem dopis: „Iz Ptuja“. Kar strmel sem, kako udriha ta klerikalni listič po tebi priljubljeni mi „Štajerc“. Vsi trgovci v Ptuj so po mnenju tega dopisnika oderuhi, samo „Lončarec in Havelka“ sta od pet do glave poštena. Takoj si mislim, to je pisal ali Lončarec ali pa Havelka sam ali pa kak ptujski slovenki dohtar. In ptujski slo-venski dohtarji nas kmete grozno — ljubijo. Veste kmetje, kaj jaz mislim o tem dopisu? Ta dopis ni nič družega, kakor to, da bi nas kmete takorekoč prisilil, da bi morali kupovati pri Lončarcu in Ha-velku! Jaz pa že vem, kaj si mislim, povedati pa tega vendar ne smem. A vendar Vam povem, da ku-pujem jaz že več let pri različnih trgovcih v Ptuj in sem spoznal skoraj vse in od vseh sem se pre-pričal, da so pošteni. Pri Lončarcu in Havelku še nisem nikdar kupil ničesar, in to iz posebnega vzroka. Videl sem že parkrat te gospode, ko so prišli v ne-deljo na deželo, da so tam prav pridno plačevali za kmete. Tudi vem, da je bil eden od teh gospodov enkrat kmetom obljubil, da bode prišel v to in to krčmo, a najbrž je bil zadržan. Radi tega pa je poslal denar, da so kmetje pili na njegovo zdravje. Jaz si mislim, pač morata preveč denarja imeti ta gospoda, da nas kmete tako častita, ker jim to ča-stenje gotovo ne prihaja iz srca. Tudi sem videl, da vedno eden od teh gospodov stoji pred svojo štacuno in kmete vabi naj bi prišli k njemu kupovat. Ako toraj „Domovina“ piše od drugih trgovcev, da tako ravnajo s kmeti, potem se je gotovo zmotila v atresu. Jaz pa mislim, ako trgovec v nedeljo za mene plača, potem mu moram to v tednu jaz po-vrniti s tem, da pri njem kupim. Toraj vendarle pijem za svoj denar in sicer toliko, kolikor drugi hoče. — — — Raditega raji sam plačam svojo pijačo, kupujem pa tam, kjer vem, da ne bodem pla-čal z blagom vred še kaj družega. To je moje mnenje. Z Bogom „Štajerc“! Kmet, ki mnogo kupi.

(Opomba uredništva: Kdor ima zdravo pamet, je tega kmeta gotovo tudi razumel! Sicer smo hoteli sami

o tem pisati, toda naj velja dopisniku kmetu, ker njegova sodba se bode gotovo smatrala kot nepristranska.)

Iz Ptujске Gore. Kakor si nam ti dragi „Štajerc“ v lanskem letu označil zaničljiva sredstva, katere so porabili klerikalci pri občinskih volitvah na Ptujski Gori dne 10. febr. 1902, tako je bila tudi istina. Na njih čelu so stali trije duhovniki. Imena teh božjih namestnikov so gorčanom ostale v globokem spominu. Kot kmečki prijatelji so stali za zagrinjalom tudi dohtar Brumen, dohtar Horvat in dohtar Jurtela. Bezjaka, navdušenega gorskega organista je zadela zaslužena kazen! Da pa je sploh bila cela volitev, pri katerej so zmagali klerikalci nepostavna, to nam dovolj potrdi določba c. kr. namestnije v Gradcu, z dne 3. aprila 1903. št. 14445 s katero se je ta volitev razveljavila. Proti tej določbi ni nikaka pritožba dovoljena. — Nikakor ne smem zamolčati, da so se od lani do sedaj vremena za Ptujsko Goro zelo zjasnila. Dobili smo namreč hvalevrednega novega č. g. župnika in č. g. kaplana! Toda naš dosedajni občinski odbor je za napredek naše občine mrtev. Sedajni občinski predstojnik g. Horvat je vreden naslednik Martina Krajncja. Ta je imel blagajnika samo na papirju, Horvatov blagajnik je samo napisan. Sad takega postopanja smo videli dne 28. decembra 1901, ko je bila komisija z deželnega odbora pri nas, in glej, na vse čudo je manjkalo v blagajni 1600 kron. Gotovo bi bili naprednjaki drugo pesem zagodli, ko bi ne bili imeli nade, da bode vsled obtoženega rekurza volitev itak podrena. Ni dvomiti, da bodejo zopet ptujski dohtarji Brumen, Horvat in Jurtela na vse kriplje pritiskali na volilce Ptujске Gore. Dragi volilci, kateri ima kak dolg, se mu ni treba bati, vedite, da se denar na cenejše obresti posojuje v ptujski hranilnici (špar-kasi), kakor v drugih, morda klerikalnih zavodih. Saj me razumete, kaj mislim! Kdo pa je vendarle nahujskal gorske zastopnike k tožbi glede mosta Bolečka vas — Dolena? Eden teh dohtarjev se je celo po Dunaju vozil, seveda ne na svoje stroške. Gorska občina je pravdo zgubila in plačati je morala še povrh 1400 kron stroškov. Zakaj pa se ti dohtarji tako zanimajo za izid volitve na Ptujski Gori? Radi tega, ker jim je dobro znano, da jim odfrči marsikateri groš gorskih kmetov, ako bodejo naprednjaki zmagali. Dragi kmet, sedaj pazi, sedaj je čas, veruj nam, da od klerikalcev in dohtarskih voditeljev nikdar in nikdar ne smeš pričakovati boljših časov. Občinske volitve so pred durmi, dragi mi kmetje sobrati, nastopimo z družinami močmi proti „Fihposovi“ druhalu, katera je Ptujski Gori vsekala že dovolj ran, ki še bodejo leta in leta krvavele, tako, da še bodejo otroci otroci kleli breme, katero so njim naložili njihovi klerikalni pradedje. Vse napredne volilce Ptujске Gore moram opozoriti, da bodejo pazili na klerikalne dohtarske kimovce, da bodejo ti postavne predpise glede volitev tudi izpolnjevali.

Napredni volilec.

Cirkovce. Naprednjaki pazimo na našega kaplana kateri je največji sovražnik „Štajerca“. Ta gospod bil tudi v prejšnji fari tak, in smo mislili, da bo pri nas drugačen. Pa glej ga no, tudi pri nas mu je politična briga več vredna, kakor blagor naših dečur. Našim otrokom v šoli predbaciva celo „Štajerca“ Kaplan, pusti nam šolsko mladino v miru, njo raji molitvic, kakor pa da jih spravljaš v razpoto s svojimi stariši. Ako nisi z nami zadovoljen pa idi dalje in vedi, da mi hočemo imeti mir!

Napredni kmet.

Pisma uredništva.

Marija Snežna. Ne moremo rabiti.

Konrad S. . Maribor. Pošljite nam dotični recept!

Sv. Pavel pri Preboldu. Odgovor na vaše vprašanje, tičeč se domovne najmarine (Hauszinssteuer) bode te takoj sprejeli, ker moramo v tej zadevi povprašati strokovnjaka.

M. R. Pečica. Za Vas ni nikake izjeme, ako Vam po volji, Vam ni mogoče pomagati.

Železniški čuvaj Maribor. Pride prihodnjič.

Mala Nedelja. Vaše dopise priobčimo prihodnjič! Z Bogom!

Važno za občine!

Znamke (marke) za pse, lastnega izdelka, se dobijo najceneje (po 5 kr.) pri **Jos. Trutschel-ju v Mariboru.** 828

Dekla

30 do 40 let stara, v gospodarskem delu izveščana, delavna in zvesta, se takoj sprejme v službo pri gospej **Mathildi Heller, posestnici na Bregu pri Ptuj.** 907

Trgovina

z mešanim blagom, velikim prostorom za lesno skladišče (dobi se lahko do 100 vagonov rezanega lesa) se takoj da pod ugodnimi pogoji v najem. Kje, pove upravnistvo „Štajerca“. 904

Dekleta pozor!

26-letni trgovec z lepo trgovino, dobro uspevajočo krčmo in lepim posestvom, krepke, dopadljive postave, poštenega in prijaznega obnašanja, bi rad vzel v zakon deklico ali mlado vdovo, ki ima do take obrti veselje in nekaj tisoč goldinarjev premoženja. Samo resnične ponudbe, če mogoče, s fotografijo, katera se na zahtevanje vrne, naj se pošljejo vsaj do 1. junija pod naslovom „Sreča št. 12“ poste restante Ptuj. 920

Šafar

910

želi vstopiti v službo. On je dobro izurjen in izučen, neoženjen in se prav dobro razume pri vinogradih. Zmožen je slovenskega in nemškega jezika in ima prav dobro spričevala. Naslov pove „Štajerc“.

Za svoje bi rad vzel

kmet na deželi, ki ima dosti posestva, a nič otrok, eno dekle in enega fanta od 11- do 16letne starosti. Prednost imajo siromašni otroci in pa taki, ki nimajo več starišev. 911

Sodarski pomočnik

kateri je priden in delaven, s takoj sprejme pri Jožefu Morhu sodarski mojster, Krško (Gurkfeld) na Kranjskem. 912

Lepa kmetija

blizu Pliberka na Spodnjem Krškem, ki ima 45 birmov posestva, 20 oralov (johov) lesa, t. d. domač studenec, se radi družinskih razmer takoj proda za 6400 kron. Kmetija leži v lepem ravnanju blizu farne cerkve in se da tudi pod ugodnimi pogoji v najem. Pisma naj se pošljejo po „M. 999“ poste restante Celovec (Klagenfurt). 913

Posestvo

v Mestnem vrhu pri Ptuj se zaradi družinskih razmer po ceni proda. Obstoji iz dobro ohranjene hiše, prav dobrih travnikov, njiv in sadovnjaka. Več pove lastnik **Mihael Koletnik** v Mestnem vrhu št. 40 pri Ptuj. 919

Ker opustim mojo obrt, se lahko **kupi** pri meni sledeče pohištvo: klopi, stolaže, železne peči, mize za pisarne in druge mize, postelje i. t. d. Vprašaj se pri **Mihaeli Grohman** v Ptuj, Bahnhofgasse št. 6, nasproti mestne hranilnice in c. kr. okrajnega glavarstva. 908

